

## Arrest

nr. 309 393 van 8 juli 2024  
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERSTREPEN  
Rotterdamstraat 53  
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE XI<sup>de</sup> KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 april 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 mei 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. MORETUS loco advocaat K. VERSTREPEN.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 6 september 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 20 februari 2023.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 21 maart 2023 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

#### *"A. Feitenrelaas*

*Volgens uw verklaringen bent u een etnische Pasjtoen afkomstig uit Morchal (district Nazian, provincie Nangarhar) en bent u Afghaans staatsburger. Op driejarige leeftijd verhuisden u en uw familie naar Kanal*

omwille van de aanwezigheid van Daesh in uw geboortedorp Morchal. Uw vader was een prediker van zolang u zich kan herinneren en hing een andere stroming van de islam aan dan de stroming die de taliban aanhing. H. A., een verre neef van u, was lid van de taliban en vroeg meermaals aan uw vader om u naar hun madrassa te sturen. U ging naar school in Marko en ging daar naar een madrassa die uw vaders islamstroming uitdroeg. In die madrassa leerde u de Koran vanbuiten. Ongeveer 7,5 maanden voor uw vertrek legden de taliban een bom voor uw school. De bom werd onschadelijk gemaakt door het leger. Diezelfde dag benaderde H. A. u en uw vader toen jullie onderweg waren naar huis. Hij beschuldigde u van spionage en zei dat u had onthuld dat er een bom lag. Hij zei tegen uw vader dat hij u moest overgeven aan de taliban en dat u anders gedood zou worden door de taliban maar uw vader weigerde dat. Uw vader zei dat u moest stoppen met naar school te gaan en met uw opleiding in de madrassa. U bleef hierna één week thuis maar H. A. dwong uw vader om u naar de Kharikhoshar madrassa te sturen, een madrassa die onder controle stond van de taliban. De verantwoordelijke was Q. K., een voorname Daesh-leider. U ging gedurende 3,5 à 5,5 maanden naar deze madrassa. Ongeveer 1 à 2,5 weken nadat u met uw opleiding in de madrassa begonnen was, vond er een bomaanslag plaats voor uw huis waarbij een talib om het leven kwam en een andere talib gewond raakte. Tijdens de laatste weken dat u naar deze madrassa ging, besepte u meer en meer dat ze u een zelfmoordaanslag wilden laten uitvoeren. Zo vroeg Q. K. u om een zelfmoordaanslag uit te voeren in de bazaar van Marko. Bij uw thuiskomst vertelde u wat er van u werd verlangd. Uw vader was hiermee niet akkoord en ging met u naar uw maternale oom, waar u 3 à 5 dagen bleef terwijl zij uw reis regelden. Na die 3 à 5 dagen verliet u het land. 11 à 13 dagen later kwam u aan in Iran waar u vernam dat uw vader 3 of 4 dagen eerder neergestoken was. U vernam toen ook dat de taliban u ten gevolge van uw weigering om een zelfmoordaanslag uit te voeren beschuldigde van de bomaanslag die enkele maanden voordien voor uw huis had plaatsgevonden en waardoor twee talibs gedood zijn. Uw vader ontving daarna nog twee dagvaardingen van de taliban waarin hij werd opgeroepen om zich over te geven aan het districtshuis. U kwam naar België waar u op 6 september 2021 om internationale bescherming verzocht. Bij terugkeer vreest u H. A. omdat hij u verantwoordelijk acht voor de dood van twee talibs.

Ter staving van uw identiteit en/of uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw taskara, een Engelse vertaling van uw taskara, kopieën van de taskara's van uw vader, van uw grootvader en van uw moeder, vijf foto's van de verwondingen van uw vader na een steekpartij en twee dagvaardingen van de taliban.

## **B. Motivering**

Vooreerst moet worden opgemerkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken heeft geoordeeld dat er in uw hoofde sprake is van bijzondere procedurele noden evenals dat het opportuun is om u bepaalde steunmaatregelen te verlenen om hieraan tegemoet te komen. Meer bepaald blijkt dat u ten tijde van uw asielverzoek een nietbegeleide minderjarige was, waardoor u tijdens de gesprekken op de Dienst Vreemdelingenzaken werd bijgestaan door uw voogd en dat u prioritair werd gehoord door een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken die gespecialiseerd is in het horen van minderjarige en kwetsbare personen (beoordeling bijzondere procedurele noden). Intussen bent u evenwel meerderjarig geworden. Het Commissariaat-generaal is dan ook na grondige analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier van oordeel dat er heden onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan blijken die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Bijgevolg werden er u geen verdere specifieke steunmaatregelen verleend nadat uw verzoek aan het Commissariaat-generaal werd overgemaakt, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient voorts te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelde dat de taliban u dwongen om naar een madrassa te gaan waar ze u aanspoorden om een zelfmoordaanslag te doen. Na uw vertrek beschuldigden ze u ook van de dood van twee talibs die bij een bomaanslag omgekomen zouden zijn.

Er kan echter geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen hierover.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw algemene geloofwaardigheid door de volgende vaststellingen aangetast wordt.

Zo gaf u in Oostenrijk een andere identiteit op dan in België. In Oostenrijk registreerde u zich namelijk onder de naam D. K., hoewel u op het Commissariaat-generaal verklaarde dat u tijdens uw reisweg onderweg naar België geen andere identiteit dan D. S had gebruikt (CGVS, p. 3). Hiermee geconfronteerd, zei u dat u onderweg inderdaad de naam D. K. gebruikte omdat Pasjtoens soms de naam K. als tweede naam gebruiken. Nadat u hier aankwam, besloot u echter de naam S. te gebruiken omdat dat uw familienaam is (CGVS, p. 3-4). Een louter aanpassen van eerder afgelegde verklaringen kan hiervoor echter niet als afdoende verklaring worden beschouwd.

Bovendien verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u 3,5 jaar, tot de 3de graad naar school ging (Fiche Mineur Etranger Non Accompagné; Verklaring DVZ, vraag 11). Op het Commissariaat-generaal verklaarde u daarentegen dat u de 9de graad behaald hebt (CGVS, p. 5). Deze verklaringen zijn niet

coherent. In dit verband is het ook frappant dat u niet eens wist of u in 1300 (stemt in de Gregoriaanse kalender overeen met 1921-1922) of 1400 (2021-2022) geboren was (CGVS, p. 4). Van iemand die 9 jaar naar school geweest zou zijn, althans volgens uw laatste verklaringen, kan echter verwacht worden dat hij toch op zijn minst het verschil tussen 1300 en 1400 juist zou kunnen inschatten. Overigens is het opmerkelijk dat u beweerde niet geweten te hebben hoe oud u was voordat u een leeftijdstest onderging in België (CGVS, p. 4), maar dat u achteraf wel kon zeggen dat u 7 jaar oud was toen u met school begonnen zou zijn en dat u 16 jaar was toen u ermee gestopt zou zijn (CGVS, p. 5).

Ook verklaarde u nog dat u geboren werd in Morchal maar dat uw familie naar Kanal verhuisde vanwege de aanwezigheid van Daesh in Morchal. Toen was u ongeveer 3 jaar (CGVS, p. 4). Uit beschikbare informatie blijkt echter dat Daesh pas sinds 2015 actief is onder die naam. Voordien waren er al militanten die zich later aansloten bij Daesh actief bij organisaties met andere namen maar ook zij waren pas actief vanaf 2010 toen zij vanuit Pakistan, waar tegen hen militaire operaties werden opgezet, naar Nangarhar vluchtten. Pas in 2015 werden deze militanten openlijk aanhangers van Daesh. Het is dus niet aannemelijk dat uw gezin verhuisde van Morchal toen u ongeveer 3 jaar was omwille van de aanwezigheid van Daesh, aangezien u in 2010 minstens 6 jaar oud en in 2015 minstens 11 jaar oud moet geweest zijn.

Voorgaande elementen ondermijnen uw algemene geloofwaardigheid.

Daarnaast heeft u het anti-talibanprofiel van uw familie – jullie hadden een afkeer van hen en uw vader was sinds zolang u weet aanhanger van een islamstroming die incompatibel was met de taliban en in die hoedanigheid prediker in een madrassa (CGVS, p. 6-8, p. 18, p. 21) – niet aannemelijk gemaakt. Zo is het opmerkelijk dat, ofschoon jullie vanuit Morchal naar Kanal verhuisden omdat Daesh in Morchal aanwezig geweest zou zijn (CGVS, p. 4) en ondanks de door u geschetste slechte relatie tussen uw vaders religieuze strekking en de taliban, jullie zich in Kanal vestigden en er ook bleven wonen, terwijl jullie, van zodra jullie naar daar verhuisd zijn, wel degelijk beseft zouden hebben dat het dorp door de taliban gecontroleerd werd. Zo was één van jullie burens, een familielid, een talibanleider. Ook andere verwanten in het dorp waren lid van de taliban (CGVS, p. 6). Even opmerkelijk is dat talibanleden altijd om te eten naar het gasthuis van uw vader kwamen, die, zoals aangestipt, nochtans actief geweest zou zijn in een met de taliban concurrerende madrassa (CGVS, p. 6-7). Voorts kan uit uw verklaringen opgemaakt worden dat jullie nooit zwaarwichtige problemen hadden met de taliban, behalve dan dat jullie telkens als jullie van Marko, waar jullie naar een concurrerende madrassa gingen en waar jullie een winkel hadden (CGVS, p. 13), naar huis gingen, gestopt werden door de taliban aan een controlepost en dat er toen vaak aan uw vader gevraagd werd om zijn zoon, i.e. u, naar hun madrassa te sturen, waarna hij blijkbaar zonder meer kon weigeren, aangezien hij dit verzoek pas 'op het einde' aanvaardde (CGVS, p. 13-14). De taliban wisten bovendien wel degelijk dat jullie tegen de taliban waren: dit was algemeen geweten (CGVS, p. 7). Het is dan ook hoogst opmerkelijk dat u, die in een dorp woonde dat gecontroleerd werd door de taliban, van kinds af aan naar een madrassa gesitueerd in een ander dorp kon gaan en die tot een concurrerende strekking behoorde (CGVS, p. 13) zonder dat dit klaarblijkelijk zware problemen gaf. Nochtans beschreef u de taliban in uw regio als wrede en harteloze mensen tegen wie de mensen niets durfden te zeggen, die mensen ontvoerden en dwongen om met hen mee te gaan en die geweld gebruikten tegen dorpelingen en zelfs tegen kinderen. Zo onthoofden ze eens een mededorpeling enkel omdat hij in zijn auto naar muziek had geluisterd (CGVS, p. 7-9). De door u beschreven wreedaardige houding van de taliban ten aanzien van diversiteit valt dan niet de rijmen met uw bewering dat jullie klaarblijkelijk zonder grote problemen openlijk een concurrerende islamstrekking konden aanhangen. Gelet hierop, is uw bewering dat jullie een met de taliban concurrerende islamstrekking zouden aangehangen hebben en een anti-talibanprofiel hadden, niet aannemelijk.

Aangezien uw anti-talibanprofiel en dat van uw vader niet aannemelijk zijn, is evenmin aannemelijk dat u in eerste instantie naar een madrassa ging die niet door de taliban werd geapprecieerd. Opvallend in dit verband is overigens dat, ofschoon u het op de Dienst Vreemdelingenzaken over uw gedwongen bezoeken aan de madrassa van de taliban had, u er uw beweerde eerdere (vrijwillige) jarenlange bezoeken aan uw vaders madrassa volstrekt onvermeld liet (Verklaring DVZ, vraag 11; Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5; CGVS, p. 23). Bijgevolg heeft u ook niet aannemelijk gemaakt dat de taliban u gedwongen zouden hebben om hun madrassa te frequenteren. Over hun motieven verklaarde u namelijk dat de taliban u dwong om naar hun madrassa te gaan omdat u [in uw initiële madrassa] als 'onthouder van de Koran' opgeleid was (CGVS, p. 14, p. 16) en omdat de taliban wilden aantonen dat de positie van één van de mensen van uw oorspronkelijke madrassa veranderd was naar de taliban (CGVS, p. 18).

Dat aan uw gedwongen madrassagang geen geloof gehecht kan worden, blijkt bovendien uit uw incoherente verklaringen over de periode waarin u naar de madrassa van de taliban zou gegaan zijn. Op de Dienst Vreemdelingenzaken zei u eerst dat u ongeveer twee maanden naar de madrassa ging (Verklaring DVZ, vraag 11). Later zei u er dat u ongeveer drie maanden voor uw vertrek naar de madrassa ging (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Op het Commissariaat-generaal verklaarde u dan weer enerzijds dat u 3,5 of 5 of zelfs 5,5 maanden had gestudeerd aan de madrassa (CGVS, p. 13, p. 16, p. 19). Anderzijds verklaarde u dat u een week na de ontdekking van een bom op uw school gedwongen naar de madrassa van de taliban begon te gaan: u situeerde het incident met die bom op uw school ongeveer 7,5 maanden voor uw vertrek hetgeen zou betekenen dat u ongeveer 7 maanden naar de madrassa zou zijn gegaan, aangezien u drie à vijf dagen na uw laatste bezoek aan de madrassa al naar Iran vertrok (CGVS, p.

14-15, p. 19-20). Uw verklaringen over de duur van uw opleiding aan de madrassa van de taliban kunnen dus bezwaarlijk consistent genoemd worden.

Voorts kan gewezen worden op uw onbestaande kennis over de andere leerlingen in deze madrassa. U verklaarde dat jullie met ongeveer 60 of 65 studenten in de madrassa waren (CGVS, p. 17). U kon echter maar één persoon bij naam noemen en dat enkel omdat hij uw buurman in de bazaar waar u werkte was (CGVS, p. 18). Gedurende de hele periode dat u naar de madrassa zou zijn gegaan, had u geen contact met andere studenten omdat u geen contact met hen wilde hebben (CGVS, p. 18). Het overtuigt echter niet dat u maanden naar deze madrassa zou zijn gegaan en nooit namen van uw medestudenten zou hebben opgevangen, temeer daar u alfabetles moest geven aan de kleinere kinderen (CGVS, p. 18) en de leider van de madrassa dacht dat hij goed met u kon opschieten, waardoor uit niets blijkt dat u een weerspannige houding aangenomen zou hebben tijdens uw aanwezigheid in de talibanmadrassa (CGVS, p. 19). Gelet hierop, mag er van u verwacht worden dat u toch enkele namen van medeleerlingen had kunnen geven. Dat u op één medeleerling na geen namen van medeleerlingen kon geven, terwijl dit, gelet op uw maandenlange madrassagang wel degelijk van u verwacht kon worden, tast wederom in zeer ernstige mate de geloofwaardigheid van uw beweerde madrassagang aan.

Dat u deze madrassagang niet aannemelijk maakte, blijkt tevens uit uw verklaringen over het leiderschap van deze madrassa. U zei hierover dat ze onder controle stond van Q. K., die een grote leider van Daesh was (CGVS, p. 17). U verklaarde dat Q. K. zowel voor Daesh als voor de taliban werkte. Hij had vele diepe contacten met de taliban (CGVS, p. 19). Dit is niet aannemelijk. Uit beschikbare informatie blijkt immers dat er in de provincie Nangarhar verschillende clashes waren tussen Daesh en de taliban. Tijdens die clashes werden onder andere huizen van mensen gelinkt aan de rivaliserende groep afgebrand, waren er publieke executies van vermeende vijandelijke strijders en werden sympathisanten van de rivaliserende groep gedwongen hun huizen te ontvluchten. Bovendien zei Daesh aan lokale gemeenschappen dat zij de taliban zouden uitroeien. Daarnaast blijkt uit beschikbare informatie dat de taliban en Daesh verschillende religieuze strekkingen volgen. Religieuze autoriteiten gelinkt aan de taliban volgen namelijk de hanafi-school, terwijl bijna alle militanten en religieuze autoriteiten die Daesh steunen de salafistische overtuiging volgen. De sociale basis van Daesh is voornamelijk kunnen groeien door de bouw van salafistische moskeeën en madrassa's waardoor zij de taliban konden uitdagen. In die context is het helemaal niet geloofwaardig dat Q. K. tegelijk voor Daesh en de taliban zou werken en dat de taliban u naar een madrassa zouden sturen die onder controle staat van een Daesh-leider. Aansluitend hierbij is het opvallend dat u aanvankelijk zei dat Q. K. u niet veel aansprak maar H. A. wel. Even later zei u echter dat H. A. u niet veel heeft gezegd maar dat Q. K. (bijna) elke dag tegen u sprak (CGVS, p. 19). Overigens waren uw verklaringen over de talibanbezoekers in de madrassa – ze kwamen er met vier of vijf personen (CGVS, p. 17) – incoherent. Zo verklaarde u aanvankelijk dat u maar één persoon onder hen kende, genaamd A.. U kende hem omdat hij een buur van u was (CGVS, p. 17). Even later verklaarde u dat ook S. A., H. A., G. en A. langskwamen om met K. te spreken (CGVS, p. 19). S. A. en H. A. waren bovendien verwanten van u (CGVS, p. 6).

Tot slot wist u niet op welke manier uw vader ertoe gedwongen werd u naar de madrassa van de taliban te sturen. In dit verband verklaarde u dat H. A. u beschuldigde van het onthullen van de bom van de taliban, waarna uw vader u aanspoorde om niet langer naar uw school en uw initiële madrassa te gaan. U voegde hieraan toe dat uw vader daarna gedwongen werd om u naar hun madrassa te laten gaan, daar waar hij de eerdere verzoeken van de taliban om u naar die madrassa te laten gaan gewoon naast zich had kunnen neerleggen (CGVS, p. 13-14). Over deze dwang legde u echter bijzonder vage verklaringen af. U verklaarde dat H. A. misschien iets gezegd heeft tegen uw vader wat hem bang had gemaakt, maar u had geen idee wat H. A. dan wel gezegd zou hebben (CGVS, p. 15). U heeft hierover nooit informatie gevraagd aan uw vader omdat uw vader zegt dat het beter is dat u niks over H. A. weet (CGVS, p. 16). Dat u hoegenaamd niets over de door uw vader ondervonden dwang kon vertellen en u hem er zelfs nooit naar heeft gevraagd, overtuigt niet. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers in alle redelijkheid verwacht worden dat hij zich zo volledig mogelijk informeert over al deze aspecten die rechtstreeks in verband staan met de kern van zijn vrees, *quod non in casu*.

Gelet op de voorgaande motieven, heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u gedwongen werd om een talibanmadrassa te frequenteren.

Doordat u dit niet aannemelijk heeft gemaakt, kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaring dat u er gevraagd werd een zelfmoordaanslag te plegen. Dit wordt overigens bevestigd door uw lacunaire verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken. Daar verklaarde u enkel dat ze in de madrassa altijd spraken over samenwerken met de taliban en zelfmoordaanslagen, niets meer. In tegenstelling tot uw beweringen op het Commissariaatgeneraal (CGVS, p. 23), vermeldde u dus niet dat er aan u specifiek gevraagd werd om een zelfmoordaanslag te plegen (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5), ofschoon dit op het Commissariaat-generaal nochtans de essentie van uw asielrelaas bleek te zijn. Bij uw allereerste interview als minderjarige vermeldde u zelfs helemaal niets over een verplichte madrassagang of zelfmoordaanslagen (Fiche Mineur Etranger Non Accompagné).

Aangezien u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u gevraagd werd om een zelfmoordaanslag te plegen waarna u weigerde, kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat H. A. u beschuldigde van de dood van twee talibs in een bomaanslag omdat u geweigerd had om een zelfmoordaanslag te plegen (CGVS, p. 13, p. 21). Dit wordt bevestigd door uw inconsistente verklaringen over het moment van de

bomaanslag. Eerst verklaarde u dat er 1 of 2 maanden nadat u aan de madrassa begon te studeren een auto voor jullie huis ontplofte waarbij iemand is omgekomen en een andere persoon gewond raakte (CGVS, p. 13). Even later verklaarde u echter dat dit incident ongeveer 1 week of 2,5 weken nadat u met uw opleiding in de madrassa begon plaatsvond (CGVS, p. 21). U wist overigens ook niet wie de slachtoffers waren van deze beweerde aanslag (CGVS, p. 21). Bovendien verklaarde u bij uw allereerste interview als minderjarige dat u Afghanistan verlaten had omwille van algemene problemen met de taliban: ze lieten jullie niet werken noch naar school gaan en ze vroegen jullie altijd geld. U vermeldde daar merkwaardig genoeg niets over uw beweerde gedwongen madrassagang of een eventuele zelfmoordaanslag of een eventuele beschuldiging aan uw adres in verband met de dood van twee talibs (Fiche Mineur Etranger Non Accompagné).

Gelet op voorgaande elementen kan er aan uw problemen met de taliban geen enkel geloof gehecht worden, waardoor er evenmin geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen over de problemen die uw familie na uw vertrek ondervonden zou hebben. In dit verband kan volledigheidshalve nog gewezen worden op uw verklaringen over de actuele verblijfplaats van uw vader die niet overtuigen. U verklaarde dat uw vader na de steekpartij niet meer naar huis is gegaan, enkel op een heimelijke manier. Hij verblijft bij vrienden, maar u weet niet waar hij precies verblijft (CGVS, p. 4-5, p. 22). Op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u echter dat uw beide ouders in Kanal woonden en dat uw jongere broers en zussen in Kanal bij uw ouders woonden (Fiche Mineur Etranger Non Accompagné, p. 2; Verklaring DVZ, vragen 15A en 17). Ten slotte komt het bevreemdend over dat de taliban geen bedreigingen geuit zouden hebben tegen uw familie en dat ze enkel u en uw vader willen, hoewel uw broer R. intussen ongeveer 16 jaar zou zijn (CGVS, p. 23; Verklaring DVZ, vraag 17). Dat is de leeftijd die u ook ongeveer had op het moment dat uw problemen zijn begonnen. Het is merkwaardig dat de taliban niet achter hem aan zouden gaan, hoewel hij gewoon thuis is maar blijkbaar enkel u en uw vader viseren.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen

reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op [https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021\\_09\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation\\_update.pdf](https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf), EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_01\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf), de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus.\\_afghanistan.\\_veiligheidssituatie\\_20220505.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus._afghanistan._veiligheidssituatie_20220505.pdf), EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation\\_update.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf), de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan. Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak

*in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.*

*In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.*

*De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.*

*U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.*

*U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.*

*Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.*

*Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.*

*Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).*

*Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).*

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan

Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf), EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020\\_08\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Key\\_Socio\\_Economic\\_Indicators\\_Focus\\_Kabul\\_City\\_Mazar\\_Sharif\\_en\\_de\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Afghanistan\\_Major\\_legislative\\_security-related\\_and\\_humanitarian\\_developments\\_van\\_4\\_november\\_2022.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif_en_de_EUAA_COI_Query_Afghanistan_Major_legislative_security-related_and_humanitarian_developments_van_4_november_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf)) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw

afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot ongeveer 17-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stelt u, die nog steeds een praktiserende moslim bent, dat u nog regelmatig contact heeft met uw familie in Afghanistan (CGVS, p. 5). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De documenten die u neerlegde kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen. De foto's van een gewonde persoon tonen aan dat de niet geïdentificeerde persoon op de foto inderdaad gewond was aan zijn schouder, niets meer. Er kan echter niet worden afgeleid wanneer en in welke omstandigheden de niet geïdentificeerde persoon op de foto die verwondingen opliep. Uw taskara en de taskara's van uw moeder, uw vader en uw grootvader tonen hoogstens jullie identiteit aan. Overigens hebben Afghaanse documenten een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse verzoeker of bij het ondersteunen van het asielrelaas, aangezien uit objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het administratief dossier toegevoegd is, blijkt dat vervalste (identiteits)documenten gemakkelijk te verkrijgen zijn in Afghanistan. Deze opmerking geldt ook voor de dagvaardingen die u neerlegde. Bovendien moeten documenten, om bewijskrachtig te zijn, kaderen in een geloofwaardig relaas, wat hier duidelijk niet het geval is.

### C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

### 2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3 tot en met 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 juncto 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens (hierna: EVRM), van artikel 10 derde lid, b) van Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn), van de motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur.

Vooreerst bespreekt verzoeker op theoretische wijze de verplichtingen van de asielinstanties qua onderzoek, namelijk de samenwerkingsplicht en de landeninformatie. Verder betoogt verzoeker op omvattende wijze dat er een tekort is aan informatie: hij bespreekt hierbij het algemene gebrek aan informatie omwille van de situatie in Afghanistan en het gebrek aan informatie om te kunnen inschatten welke behandeling terugkeerders uit het Westen riskeren. Voorts uit verzoeker kritiek op de inschatting van en de bronnen waar verweerder zich op beroept om het risico voor terugkeerders uit het Westen te beoordelen. Verzoeker vervolgt met een omvattende bespreking van de risico's voor Afghanen ten gevolge van en terugkeer uit Europa als afgewezen asielzoeker en wijst hierbij op de effectieve terugkeer als uitgangspunt voor de risicobeoordeling, de afbakening en identificatie van de correcte risicogroep, de gelijkenissen en verschillen met de Sufi en Elmi casus, het risico bij terugkeer en de toegang tot het Afghaanse grondgebied en de regio van herkomst en het risico bij en na vestiging in het gebied van herkomst. Verzoeker bespreekt deze theoretische uiteenzetting toegepast op zijn profiel. Verder stipt verzoeker het talibanbestuur op zich aan en de implicaties ervan voor Afghaanse burgers. Vervolgens wijst verzoeker op de essentiële rechtsvragen en bewijsstandaarden in functie van een toekomstgerichte beoordeling. Verzoeker gaat tot slot dieper in op de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan.

Doorheen zijn verzoekschrift refereert verzoeker naar en citeert hij fragmenten uit algemene landeninformatie, persartikels, rechtsleer, rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM), rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: HvJ) en 's Raads rechtspraak.

### 2.2. Stukken

2.2.1. Ter staving van het verzoekschrift worden volgende stukken toegevoegd:

- de getuigenverklaring van N. D., met een kopie van diens identiteitskaart;
- zijn attest van regelmatige schoolbijwoning van 24 april 2023;
- de getuigenverklaring van T. D. C., met een kopie van diens identiteitskaart;
- de getuigenverklaring van 17 april 2023 van K. S. namens het OKAN-team;
- de getuigenverklaring van 10 april 2023 van C. B.;
- zijn opleidingsattest van 23 maart 2023 als keukenmedewerker;
- zijn loonbrief van 4 april 2023;
- e-mailverkeer met S. C. tewerkgesteld bij de FOD Buitenlandse zaken van 8 februari 2023, 22 februari 2023, 23 februari 2023 en 1 maart 2023;
- de getuigenverklaring van 19 april 2023 van D. D. S.;
- een e-mail van 25 april 2023 van S. N. namens F. N. en H. V. H. naar verzoekers raadsheer en B. L.;
- een powerpoint van UNHCR *"International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan"* van november 2022;
- een attest van de ambassade van Afghanistan in Brussel van 5 december 2022;
- de getuigenverklaring van 17 april 2023 van C. V. namens het OKAN-team, met een kopie van diens identiteitskaart;
- zijn individueel begeleidingsplan;
- de getuigenverklaring van S. N., met een kopie van diens identiteitskaart;
- verschillende foto's van verzoeker;
- de getuigenverklaring van M. F., met een kopie van diens identiteitskaart;
- de getuigenverklaring van A. D. met een kopie van diens identiteitskaart;
- zijn arbeidsovereenkomst voor een periode van 7 april 2023 tot 7 april 2023;

- de getuigenverklaring van 24 april 2023 van A. R.;

- e-mailverkeer met S. C. tewerkgesteld bij de FOD Buitenlandse zaken van 14 april 2023 en 17 april 2023.

2.2.2. Op 12 juni 2024 dient verweerder overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarin hij verwijst naar volgende rapporten:

- EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments, 4 november 2022;
- EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022;
- EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022;
- EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024;
- EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022;
- EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020;
- EUAA Afghanistan Targeting of individuals van augustus 2022;
- UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023;
- EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments, 2 februari 2024.

2.2.3. Verzoeker brengt op 12 juni 2024 aan de Raad een eerste aanvullende nota bij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet waaraan een fragment van het Asyls-rapport van november 2023: "Afghanistan: Situation of Hazaras and Westernised Returnees with Social Media Activities" wordt toegevoegd.

2.2.4. Verzoeker brengt op 13 juni 2024 aan de Raad een tweede aanvullende nota bij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet waaraan volgende stukken worden toegevoegd:

- zijn loonfiche voor een periode van 1 mei tot 31 mei 2024;
- zijn loonfiche voor een periode van 1 april tot 30 april 2024;
- zijn loonfiche voor een periode van 1 maart tot 31 maart 2024;
- zijn loonfiche voor een periode van 1 februari tot 29 februari 2024;
- zijn loonfiche voor een periode van 1 januari tot 31 januari 2024;
- zijn loonfiche voor een periode van 1 december tot 31 december 2023;
- zijn loonfiche voor een periode van 1 november tot 30 november 2023;
- zijn loonfiche voor een periode van 1 oktober tot 31 oktober 2023;
- e-mailverkeer van 12 juni 2024 tussen verzoeker en L. D. C. en e-mailverkeer van 12 juni 2024 van L. W. naar B. L..

### 2.3. Beoordeling

#### 2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de

Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

### 2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

### 2.3.3. Beoordeling in het licht van de artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.3.1. Verzoeker haalt bij een terugkeer naar Afghanistan onder meer een vrees voor vervolging aan omwille van (een gepercipieerde) verwestering.

2.3.3.2. De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De de facto-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de de facto-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de facto-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal de facto-staatsinstellingen (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De de facto-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, Afghanistan Country Focus, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De de facto-talibanregering, evenals de provinciale de facto-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, "Afghanistan security situation", August 2022, p. 29-31 en EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de de facto-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten basis in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 45-48 en EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een mahram. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December

2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het de facto-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban" van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft 'zina' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdadaa aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban's second Emirate", van 15 juni 2022 in EUAA "Afghanistan security situation", August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA "Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022", p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een de facto-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 130). Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de de facto-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("Ministry of Communications and Information Technology") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud"

te beperken (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "geloofsethiek en denkwijze" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada", 8 December 2021 in EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 53-55; "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 148-149; COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023", p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, Afghanistan – taliban's impact on the population, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "Afghanistan: targeting of individuals", August 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afgaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe de facto-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023", p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als "verwesterd" worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of bureaus omdat ze worden gezien als "verraders" of "ongelovigen".

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 51, EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld,

waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

(1) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(2) personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van ‘zina’ kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA “Country Guidance” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verweerder in zijn bestreden beslissing en aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, “Country guidance: Afghanistan” januari 2023, p. 21 en 72-79, EUAA “Afghanistan: Country Focus” van december 2023, p. 96-100 en EUAA Country guidance: Afghanistan, mei 2024, p. 57-61).

2.3.3.3. In de bestreden beslissing wordt aangaande verzoekers vrees wegens (gepercipieerde) verwestering concreet als volgt geoordeeld:

*“In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke. Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot ongeveer 17-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stelt u, die nog steeds een praktiserende moslim bent, dat u nog regelmatig contact heeft met uw familie in Afghanistan (CGVS, p. 5). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.”*

2.3.3.4. In het verzoekschrift wordt betoogd dat verzoeker tot de Shinwari stam behoort, hij afkomstig is uit een conservatieve omgeving, hij in België aankwam op zestienjarige leeftijd en hij sinds 28 juni 2021 onafgebroken verblijft in Europa. Verder wordt er gesteld dat verzoeker sinds zijn aankomst in België startte met het OKAN waarbij verwezen wordt naar de lovende getuigenverklaringen van zijn klastitularis, de OKAN-coördinator en zijn vervolgcoaches. Voorts wordt er betoogd dat verzoeker vanaf maart 2022 een opleiding startte bij de “*Instroom Academy*” en hij hierbij een opleiding als keukenmedewerker volgde. Er wordt gesteld dat verzoeker op een hoog gastronomisch niveau werkte in een divers en multicultureel team waarbij de maaltijden die bereid worden niet-halal zijn en er alcohol geschonken wordt. Er wordt hierbij benadrukt dat verzoeker zelf ook alcohol drinkt. Voorts wordt er gesteld dat verzoeker na zijn opleiding begon te werken in een bistro waar “*Vlaamse keuken*” geserveerd wordt. Daarnaast wordt er beklemtoond dat de chef-kok van verzoekers opleiding als keukenmedewerker ook zijn “*buddy*” is geworden en zij intensief contact hebben. Er wordt gesteld dat verzoeker betrokken is bij de familie van zijn *buddy*, hij hier onder meer kerstavond vierde waar hij champagne dronk, hij deelneemt aan verjaardagsfeestjes, kleren gaat shoppen met de dochter van zijn *buddy* en hij gaat zwemmen of skiën met meisjes van zijn leeftijd. Er wordt hierbij verwezen naar de lovende getuigenverklaringen van verzoekers *buddy* en diens ouders. Vervolgens wordt er nog betoogd dat verzoeker stelt zich niet meer moslim te voelen, hij niet bidt, niet naar de moskee gaat en niet deelneemt aan de ramadan. Er wordt in dit verband gewezen op de getuigenverklaringen van verzoekers sociaal assistent, zijn *buddy* en directeur van een galerie, waarbij gesteld wordt dat verzoeker niet deelnam aan de ramadan, hij niet-religieuze levensbeschouwingen heeft wat zorgde voor kleine discussies in het asielcentrum en hij gekookt heeft voor de Pelgrimstafel op Witte Donderdag. Tot slot wordt er in het verzoekschrift besloten dat bovenstaande elementen wijzen op een buitengewone mate van integratie waarbij verzoeker zich niet enkel de Belgische tradities en waarden heeft eigen gemaakt maar hij zich gaandeweg ook niet meer 100 procent moslim begon te voelen.

2.3.3.5. In casu blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat, gelet op zijn verklaringen, verzoeker bij het verlaten van Afghanistan rond september 2020 ongeveer zestien jaar oud was en dat hij zestien jaar oud was op 6 september 2021 toen hij zijn beschermingsverzoek indiende in België. Op het moment van het persoonlijk onderhoud was verzoeker achttien jaar. Verzoeker bevindt zich reeds meer dan drie jaar buiten Afghanistan. Hij heeft op heden de leeftijd van negentien jaar en verblijft inmiddels meer dan twee jaar in België. Deze gegevens worden door verweerder, die afwezig was ter terechtzitting, niet betwist.

Verzoeker voegt aan zijn verzoekschrift en tweede aanvullende nota verschillende stukken toe ter staving van zijn (gepercipieerde) verwestering.

Zo worden er onder meer getuigenverklaringen bijgebracht van verzoekers vervolgcoaches, zijn klastitularis namens het OKAN-team, zijn OKAN-coördinator namens het OKAN-team, een werknemer bij de vzw die mede instond voor verzoekers opleiding als keukenhulp en de directeur van die vzw, waarbij er wordt benadrukt dat verzoeker beleefd en respectvol is, hij steeds probeert de bemiddelen wanneer er problemen zijn tussen de leerlingen, hij naast de OKAN-lessen ook een opleiding als keukenhulp volgde waarvoor hij slaagde, hij altijd naar school komt, studentenwerk doet, hij zich de regels, normen en gewoontes van de Belgische maatschappij eigen heeft gemaakt en hier ook naar handelt, hij aangenaam en vriendelijk is, hij steeds nieuwsgierig en geïnteresseerd is, hij zeer sociaal is, altijd klaarstaat om anderen te helpen, hij gemakkelijk contact legt met andere leerlingen zodat hij zich goed integreert op school, het voor hem evident is dat verschillende mensen uit verschillende werelddelen, religies en overtuigingen samen in de klas zitten en op een positieve manier met elkaar samenwerken, hij vriendelijk en begripvol is, hij gepassioneerd en een “*open minded*” attitude heeft in wereldse gerechten als keukenhulp, hij direct opviel door zijn enthousiasme en bereidwilligheid om te leren en zijn hupvaardigheid.

Voorts blijkt uit de getuigenverklaringen van verzoekers “*buddy*” (waarmee een officieel “*buddy*”-overeenkomst zou zijn getekend) – die tevens zijn chef was tijdens zijn opleiding als keukenhulp –, een vriend van zijn *buddy* en diens ouders, dat verzoeker een kritische, luisterende en genereuze houding heeft, hij daarnaast ook veel humor en “*warmte*” heeft, hij geëvolueerd is van een fragiele, onzekere jongen naar een op sociaal en maatschappelijk vlak geïntegreerde jongeman, de ouders van zijn *buddy* hem hebben leren kennen op een familiefeest als een integer, oprecht en sociaal ingesteld persoon, hij een behulpzaam en gemotiveerd werker is die door iedereen wordt gewaardeerd, hij een voorbeeld is van een geïntegreerd persoon die met een positieve ingesteldheid naar de Belgische maatschappij kijkt, hij één van de snelst lerende studenten was, hij ijverig en voorbeeldig was, hij op een vloeiende manier erin geslaagd is zich aan de Belgische levensstijl aan te passen in een korte tijd, hij samen gaat zwemmen, skiën met meisjes van zijn leeftijd en geproefd heeft van een glas champagne op kerstavond in het ouderlijk huis van zijn *buddy*.

Verder wordt er in de getuigenverklaring van de directeur van een galerie gesteld dat verzoeker één van de medewerkers was die het eten en de dienst verzorgde tijdens de jaarlijkse traditie van de Pelgrimstafel van Witte Donderdag, hij een bijzonder vriendelijke, beleefde jongen is met oog voor details en mede dankzij

verzoeker als aimabele en goed gemanierde jongeman de mooie traditie die het laatste avondmaal symboliseert een zeer geslaagde editie is geweest.

Daarnaast voegt verzoeker aan zijn verzoekschrift zijn attest van regelmatige lesbijwoning van 24 april 2023 bij waarin gesteld wordt dat verzoeker van 20 oktober 2021 tot 24 april 2023 als regelmatige leerling het onthaaljaar voor anderstalige nieuwkomers van het voltijds secundair onderwijs heeft gevolgd en wordt zijn diploma van maart 2023 als keukenmedewerker toegevoegd waarin gesteld wordt dat hij de stage van 360 uur met succes beëindigd heeft.

Verder blijkt uit het stuk toegevoegd aan zijn verzoekschrift dat verzoeker op 7 april 2023 als student werkzaam was als keukenhulp.

Tot slot brengt verzoeker middels zijn tweede aanvullende nota verschillende loonfiches en een getuigenverklaring van zijn werkgever bij waaruit blijkt dat hij sinds 26 oktober 2024 tewerkgesteld is als magazijnier/ "ordepicker", dat de samenwerking vlot loopt, hij goed geïntegreerd is, goed werk levert, hij altijd aanwezig en op tijd is en zijn kennis van het Nederlands ook goed is.

Daarenboven stipt de Raad aan dat verzoeker ter terechtzitting zijn verklaringen afgelegde in het Nederlands.

De voorliggende elementen schetsen, in hun onderlinge samenhang bekeken en beoordeeld, de goede integratie van verzoeker en zijn actieve deelname in de Belgische samenleving.

Daargelaten de vraag of verzoeker blijk geeft van een daadwerkelijke verwestering in de zin van een internaliseren en eigen maken van westerse waarden en normen, meent de Raad dat in deze evenwel niet kan worden uitgesloten dat hem een verwestering zal worden toegeschreven. Er kan geen abstractie worden gemaakt van volgende elementen eigen aan verzoekers situatie:

- i) het feit dat hij op zestienjarige leeftijd als minderjarige Afghanistan heeft verlaten voor Europa;
- ii) zijn inmiddels meer dan driejarige afwezigheid uit Afghanistan;
- iii) zijn verblijf van inmiddels meer dan twee jaar in België en zijn integratie in de Belgische samenleving en actieve deelname eraan zoals onder meer blijkt uit de getuigenverklaringen, foto's, loonfiches, schooldocumenten, diploma en studentenovereenkomst.

De Raad merkt op dat verzoeker een deel van zijn puberteit, een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongere, in België heeft doorgebracht. Deze vormende jaren zijn essentieel in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, waardoor hij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving, onbewust "westerse" gedragingen en kenmerken eigen kan hebben gemaakt.

Er kan worden aangenomen dat verzoeker, die wegens zijn jonge leeftijd erg beïnvloedbaar is, deze, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd. Dit brengt het risico met zich mee dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap. Er moet bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde objectieve landeninformatie die door beide partijen wordt bijgebracht en die reeds hoger werd besproken.

De Raad stipt hierbij aan dat uit deze landeninformatie blijkt dat personen die worden beschouwd als 'verwesterd' het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging daar de perceptie leeft dat terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met westerse landen.

Gelet op verzoekers jonge leeftijd, meent de Raad dat verzoeker zich in een kwetsbare positie bevindt waar niet kan worden uitgesloten dat hij niet steeds de maturiteit of het inzicht zal hebben om het 'spel' te spelen.

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan. Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met zijn profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegeschreven verwestering. De hierboven besproken objectieve landeninformatie wijst evenwel op "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen.

2.3.3.6. In acht genomen wat voorafgaat, met name verzoekers profiel, zijn minderjarige leeftijd bij vertrek, de bijgebrachte stukken, zijn verklaringen ter terechtzitting, zijn individuele omstandigheden, cumulatief beoordeeld, zijn specifieke persoonlijke situatie gekoppeld aan de huidige Afghaanse context onder het talibanregime en met inachtneming van de onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan verlaten hebben, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen omwille van een (toegedichte) politieke overtuiging in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor hem in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming en geen intern vestigingsalternatief voorhanden is daar *in casu* de taliban de actor van vervolging zijn en het hele Afghaanse grondgebied in handen hebben.

Na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier wordt de conclusie in de EUAA *Country Guidance* van mei 2024 (p. 123) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgt ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming is, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA *Country Guidance* van mei 2024 concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 126).

2.4. Gelet op het voorgaande wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde schendingen en grieven, alsook de argumentatie van verweerder, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Enig artikel**

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juli tweeduizend vierentwintig door:

H. CALIKOGLU, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU